

تاریخ مدل سازی در ایران

۲۴ مهر ۱۳۹۵ ساعت ۱۳:۵۱

شهرهای بزرگ به دلیل خصوصیات اجتماعی و اقتصادی و ارتباطات فرهنگی همیشه محل صدور مد و لباس به شهرهای کوچک و حتی روستاها بود. دو نیروی موثر در گسترش مد و مدگرایی، زنان و جوانان بودند؛ در دهه ۵۰ این دو نیروی موثر با تمام قوا به دنبال مد بودند، مد و لباس ایرانی در دهه ۵۰ تحت تاثیر دهه ۷۰ میلادی غرب، دچار یک تحول بزرگ شد.

جوان و تاریخ - کافه هنر

شهرهای بزرگ به دلیل خصوصیات اجتماعی و اقتصادی و ارتباطات فرهنگی همیشه محل صدور مد و لباس به شهرهای کوچک و حتی روستاها بود. دو نیروی موثر در گسترش مد و مدگرایی، زنان و جوانان بودند؛ در دهه ۵۰ این دو نیروی موثر با تمام قوا به دنبال مد بودند، مد و لباس ایرانی در دهه ۵۰ تحت تاثیر دهه ۷۰ میلادی غرب، دچار یک تحول بزرگ شد. در دهه ۵۰، مجلات و ژورنال های غربی سهم عمده ای در مدگرایی جامعه به عهده داشتند، جریان رسمی نشریات وابسته به رژیم پهلوی - مثل زن روز، اطلاعات جوانان و... این موج را تقویت می کردند، از سوی دیگر گروه های پانک، هیپی ها، آرایش موی مخصوص بیتل ها، جوانان

شهرنشین ایرانی را تحت تاثیر قرار داده بود. موی بلند، عینک های فریم کائوچویی، شلوارهای پاچه گشاد، پیراهن های یقه باز و کت هایی که یقه آنها روی پیراهن پخش می شد، مهم ترین المان مدل های دهه ۵۰ بود. اگر به فیلم های دوران انقلاب نگاه کنیم، بسیاری از جوانان چنین ظاهری داشتند. با پیروزی انقلاب اسلامی و عقبگرد مد و فرهنگ غربی در سطح جامعه و حتی در شهرهای بزرگ، فرهنگ پوشش ایرانیان نیز دچار تحول شد. میل به ساده زیستی، دوری از مد و جنگ تحمیلی هشت ساله، همه و همه باعث شد اصولاً در سال های دهه ۶۰ شمسی به حاشیه برود، لباس مردان ایرانی در این سال ها به شلوارهای پارچه ای گشاد و پیراهن های ساده تغییر یافت. لباس رسمی و اداری در این سال ها هم کت و شلوار بدون کراوات بود. ریش و سبیل یا سبیل تک آرایش معمول صورت مردان ایرانی در این دهه بود. در دهه ۶۰، کراوات به عنوان نمادی از فرهنگ غربی به حاشیه رفت و به تیپ های خاصی از جامعه منحصر شد. مانتو به عنوان یک لباس ایرانی زنانه هم در کنار چادر در این دهه تن پوش غالب زنان ایرانی بود. در سال های دهه ۶۰ عملاً مدگرایی به حاشیه رفته بود، مدپرستان معدود آن دوره که تحت تاثیر فیلم های قاجاق هندی و هالیوودی به سر و وضعشان می رسیدند، اگر پا به خیابان می گذاشتند احتمالاً با برخورد گشت هایی که مسئول برخورد با مظاهر غربی و بدحجابی بودند مواجه می شدند. به طور خیلی خلاصه می توان گفت در دهه ۶۰، فکر و ذکر مردم مد نبود. با پایان جنگ و از میان رفتن الزامات خاص اقتصادی و سیاسی آن از یک سو و آغاز دوره تاثیر همه جانبه رسانه هایی چون ویدئو و ماهواره، دوباره موج مدگرایی در جامعه آغاز شد. کاهش سختگیری ها و افزایش واردات البسه خارجی هم در تشدید این فضا موثر بود. دهه ۷۰ کم کم شلوارهای پارچه ای جای خود را به جین های تنگ داد و پیراهن های معمولی مردانه به تی شرت تبدیل شد، آرایشگاه های مردانه دیگر فقط وظیفه کوتاه کردن موها را به عهده نداشتند. مدهای زودگذر و دیرگذر! مرتب به جامعه می آمد، حتی برخی سریال های تلویزیونی الهام بخش لباس و مد بودند، مثلاً مدل لباس شعبان بی مخ در سریال هزارستان. باعث تولد مانتوی خفاشی یا هزارستانی در آن سال ها شد. مدل های مختلف روسری و مانتو و تنوع در این حوزه، اتفاق مهم لباس زنانه ایرانی در دهه ۷۰ بود. در این دهه، همچنان سبیل به عنوان یک نماد مردانه جای خود را حفظ کرده بود، اتفاقی که البته خیلی دوام نیاورد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/21844/ایران-سلازی-مدل-تاریخ/>